

Az éneklő falu

Őszi, téli estéken a házi bibliaórákat igényelte a falu népe. Szinte eleget sem tudtunk tenni a meghívásoknak. Hol itt, hol ott gyűltek össze a háziakon kívül a szomszédok is. Szerettek énekelni, régi és új énekeket tanultunk. Nemcsak jelenlétünkben vállalták az éneket. Felejthetetlen öröm volt számunkra, ha esténként feleségemmel végigsétáltunk a falun, s a házakból énekek hangja hallatszott. Egy lelkésztársam megbotránkozva, gyanútlanul arra panaszkodott, hogy a gyülekezetében vannak olyan református családok, amelyek az ő jelenléte nélkül is énekelnek és bibliát olvasnak. A papi tekintély rabja volt, és nagyot csodálkozott, amikor elmondtam: számomra igazi öröm, ha nélkülem is rákapnak a Szentírás olvasására. – Bár csak Izrael minden férfija próféta lenne – feleltem Mózesrel. (4Móz 11,29) A mi feladatunk nem az, hogy visszaszorítsuk az ilyen megnyilvánulásokat, hanem hogy segítsük teljesebben kibontakozni, s ugyanakkor az írás tisztaságára, a helyes értelmezésre is vigyázzunk. Az egyház akkor élt hitelesen, amikor a templomból a családi életek mindennapjába is bekerült az evangélium.